

[Indenrigsministeren.]

naar der paa Hjemmemarkedets Industri-omraade hersker de Tilstande, som hersker nu, skyldes det ikke Lønniveauet. Det ærede Medlem nævnte Tekstil-, Cement-, Teglinstrien o. s. v. Nej, Lønelementet skyldes det ikke alene, adskillige andre Forhold virker her medbestemmende. Der kan her og dér være Ringdannelse, som har Styrke til at tilegne sig for store Dele af Produktionsresultatet. Der er andre Steder tilvejebragt en Omsætningsordning, som betyder alt for uforholdsmæssigt store Handelsomkostninger, og der er paa de allerfleste af disse Omraader en Arbejds løn, som ligger saa højt, at den væsentlig overstiger den Løn, man havde Krav paa i Henhold til Pristallet, som ellers har været det saliggørende og bestemmende paa disse Omraader. Alt dette i Forening bevirker, at Produktionspriserne, naar Salgsomkostningerne tillægges — disse er mange Steder for store —, kommer til at ligge over Købeevnen, og dermed er vi inde i Misèren. Altsaa, Aarsagerne er mange, og jeg har, hver Gang jeg i dette høje Ting har talt om denne Sag, fremhævet Nødvendigheden af, at alle Faktorer, som i saa Henseende har Betydning, kendte deres Besørgelsestid og rettede paa de Forhold, som er Grunden til, at Vanskelighederne er til Stede. Hvis dette skete, saa blev der gjort effektive Skridt ud af Misèren. Det naar vi ikke, hverken ved Igangsættelse af offentlige Arbejder gennem Stat eller Kommune eller ved de Understøttelsesplaner, som det ærede Medlem Hr. P. Munch her har gjort sig til Talsmand for.

Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft spurgte mig, om jeg havde faaet foretaget den Undersøgelse, som jeg havde stillet i Udsigt med Hensyn til Reallønnens Stilling her i Landet, altsaa Arbejdseffektiviteten og dens Indflydelse paa de absolutte Løntal. Det er jo et Spørgsmaal, jeg gentagende har talt om her i dette Ting, og det er en Undersøgelse, jeg tidligere har stillet i Udsigt at ville lade foretage og ogsaa har bestræbt mig for at faa sat i Værk. Jeg har til den Ende ført en Række Forhandlinger med ledende Personer baade indenfor Industriledelsen og indenfor Arbejderorganisationerne, ligesom ogsaa med de Personer, som besidder den største teoretiske Indsigt paa disse Omraader. Det er imidlertid ikke gennem Forhandling med disse nævnte Personer lykkedes at tilvejebringe et Grundlag for saadanne Undersøgelser, hvis Vanskelighed man vedvarende hævder er saa betydelig, at det vil være umuligt for en enkelt Stat at sætte ind til

Løsning af denne Opgave, uden at man havde tilvejebragt et internationalt anerkendt Grundlag, saaledes at man ved de tilvejebragte Resultater og Samarbejde mellem de forskellige Lande virkelig fik et Sammenligningsgrundlag til Bedømmelse af Lønnens Indflydelse paa Vareprisen, det vil sige Reallønnens Indflydelse eller Lønnens Indflydelse paa Vareenhedsprisen. Men dermed har jeg ikke opgivet Sagen, den er vedvarende til Overvejelse indenfor den Kreds, jeg har henvendt mig til, om end i mere uofficiel Form. Jeg havde haabet, at en Verdenskongres, kan jeg vel kalde det, som for nogle Maaneder siden afholdtes i Kairo, netop med dette Problem som Forhandlingsgrundlag, havde bragt Resultater, men den danske delegerede i denne Verdenskongres vendte tilbage og sagde, at man var ikke naaet et Skridt videre, han var aldeles ikke klogere, end da han drog ud. Jeg kan altsaa ikke give det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft nogle Oplysninger om, hvad der er kommet ud af disse Undersøgelser, men kun tilsige ham min Beredvillighed til at holde nøje Øje med, hvad der maatte ske paa dette Omraade, for, lige saa snart der er Mulighed derfor, at optage Undersøgelsen for vort Lands Vedkommende.

Det ærede Medlem Hr. P. Munch begrundede sin Stilling til Sagen ikke mindst med, at Kommunerne skal ikke ene bære Byrden, og derfor blæste det ærede Medlem til Samling, naturligvis som altid en Samling om en Emødekommelse af de socialistiske Krav. Jeg maa sige til det ærede Medlem, at det har heller ikke været Mening, at Kommunerne alene skulde bære Byrden. Der har under de Forhandlinger, som førtes i afvigte Vinter, fra min Side været afgivet et Løfte om, at jeg, naar de Arbejder var udført, som var iværksat for at aflaste Arbejdsløsheden, vilde søge fornøden Bevilling til Støtte fra Statskassen til saadanne Arbejders Udførelse, svarende til den Støtte, der var ydet til Nødhjælpsarbejder fra Arbejdsløshedsfonden, forudsat, at disse Arbejder ikke var af den Beskaffenhed, at de kunde sættes i Gang som Nødhjælpsarbejder, og at Støtten til dem derfor kunde være fremskaffet gennem Arbejdsløshedsfonden. Vi staar midt i denne Undersøgelse. Det er gaaet ved den Lejlighed, som det saa tidt gaar, at Kommunalbestyrelsernes Oplysninger om disse Arbejders Karakter og Gang har været i meget høj Grad ufyldstgørende. Resultatet af Indenrigsministeriets Arbejdsudvalgs Behandling af Kommunalbestyrelsernes Indstillinger har der-